



## Skýrsla um samráð

### Efni samráðs

Áform um frumvarp til laga um breytingu á ýmsum lögum um skatta og gjöld.

### Samráð hófst

28.06.2019.

### Samráði lauk

12.07.2019.

### Fjöldi umsagna

1.

### Umsagnaraðilar

Samtök verslunar og þjónustu.

### Samantekt um umsagnir og viðbrögð

Í umsögn SVP kemur fram að veruleg þörf sé á því að taka 172. gr. tollalaga, nr. 88/2005, til endurskoðunar. Ákvæðinu hafi verið breytt á 146. löggjafarþingi með samþykkt 13. gr. frumvarps til laga um breytingu á ýmsum lagaákvæðum um skatta, tolla og gjöld, nr. 59/2017. Með því hafi einfalt gáleysi orðið skilyrði saknæmis skv. 172. gr. tollalaga í stað stórfellds gáleysis. Það hafi haft þær afleiðingar að tollyfirvöld geti lagt álag á rétt aðflutningsgjöld skv. 180. gr. b laganna og þar að auki leitað sakfellingar á hendur hverjum þeim sem komi að upplýsingagjöf til tollyfirvalda skv. 172. gr. laganna, þar á meðal tollmiðlara og starfsfólki hans. Undir núverandi kringumstæðum búi starfsfólk tollmiðlara við yfirvofandi hættu á ákæru ef einföld mistök verði við upplýsingagjöf til tollyfirvalda. Fyrirkomulagið valdi inn- og útflytjendum kostnaðarauka sem að lokum endurspeglar í hærri vöruverði og lakari alþjóðlegri samkeppnisstöðu en ella.

Með lögum um breytingu á ýmsum lagaákvæðum um skatta, tolla og gjöld, nr. 59/2017, var gerð breyting á tollalögum, nr. 88/2005, í þá veru að saknæmi brota gegn ákvæðum tollalaga, þ.e. verknaðar við veitingu rangra eða villandi upplýsinga við innflutning eða vanrækslu upplýsingagjafar, var bundið við að þau hafi verið framin af ásetningi eða einföldu gáleysi en ekki af ásetningi eða stórfelldu gáleysi. Markmiðið með breytingunni var m.a. að auka varnaðaráhrif ákvæðisins en einnig stuðla að því að réttar upplýsingar um innflutning berist tollyfirvöldum og þar með auka líkur á að rétt aðflutningsgjöld verði lögð á varning við innflutning. Í greinargerð með frumvarpi því sem varð að lögum, nr. 59/2017, segir m.a.: „Reynsla tollyfirvalda hefur sýnt að nær ómögulegt er að sýna fram á ásetning eða stórfellt gáleysi brotamanns vegna verknaðar sem fellur undir verknaðarlýsingu 172. gr. tollalaga. Afar sjaldgæft er að ákæra sé gefin út í slíkum málum og í þeim tilvikum þegar er ákært er afar fátítt að hún leiði til sakfellingar. Í allnokkrum málum hafa meintir brotamenn verið sýknaðir af broti gegn ákvæðum 172. gr. tollalaga þrátt fyrir að upplýst hafi verið og jafnvel viðurkennt að réttar upplýsingar hafi ekki verið veittar. Varnaðaráhrif 172. gr. tollalaga eru því afar takmörkuð enda er áhætta innflytjenda af því að hljóta refsingu fyrir brot sín mjög lítil. Nauðsynlegt er að breyta ákvæði 172. gr. tollalaga þannig að brot gegn ákvæðum greinarinnar varði refsingu sé það framið af ásetningi eða gáleysi. Slík breyting mun

auka verulega líkur á að réttar upplýsingar berist töllyfirvöldum við innflutning sem aftur ætti að leiða til réttari álagningar aðflutningsgjalda en ella.“

Brot sem falla undir ákvæði 172. gr. tollalaga eru almennt þau brot gegn tollalögum sem fela í sér hæstu undanskot gjalda hverju sinni og hefur það komið upp í allnokkrum málum að aðilar hafi verið sýknaðir af broti gegn umræddu ákvæði í dómsmálum fyrir héraðsdómi þar sem upplýst var og jafnvel viðurkennt af hálfu málsaðila að ekki höfðu verið gefnar réttar upplýsingar til tollstjóra um t.a.m. magn og verðmæti vöru sem flutt var inn til landsins. Sýkna í málinu var þá reist á því að ekki lægi fyrir fullnægjandi sönnun um að brot hefði verið framið af stórfelldu gáleysi enda þótt aðili viðurkenndi að hafa fyrir mistök eða óvarkárni sent rangar upplýsingar til tollstjóra varðandi innihald innfluttrar vörusendingar. Með vísan til framangreinds þykir ekki tilefni til að bregðast frekar við umsögninni.